

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (Ιω. κ' 19-31) 23/4/2017

Μυρωμένος ο Κύριος Ιησούς με τα μύρα των αγαπημένων Του, «εκοιμάτο ως Λέων» στο μνήμα που έδωσε για αυτόν ο Ευσχήμων Ιωσήφ. Η κακία των σταυρωτών προσπαθούσε να σβήσει κάθε τι που μαρτυρούσε την δύναμή του... όμως η ζωή δεν μπορούσε να αφανιστεί από το σκότος της κακίας. Ο Χριστός ανέστη εκ των νεκρών!

Είχαν περάσει οκτώ μέρες από τον όρθο της «μιάς των Σαββάτων» και πολλά σημάδια βεβαίωναν την ανάσταση του προδομένου δασκάλου, ο τάφος ήταν ανοικτός, ο Άγγελος είχε πει «ουκ έστιν ώδε». Ο Θωμάς, όμως, ένας από τους δώδεκα μαθητές δεν Τον είχε δει ακόμη. Οι Απόστολοι έτρεξαν και με ενθουσιασμό του ανήγγειλαν την εμφάνιση του αναστάντος Κυρίου και τους λόγους Του. Ο Θωμάς ήταν από αυτούς που περίμεναν το Χριστό ως πολιτικό και όχι ως θρησκευτικό Μεσσία. Είχε πάθει μεγάλο ψυχικό κάταγμα, όταν είδε τον Διδάσκαλο στο Σταυρό. Η αγγελία λοιπόν ότι ανέστη ο Κύριος με τις πληγές Του, δεν έφερε αμέσως στο Θωμά την πίστη. Γι' αυτό θέλει να ψηλαφίσει. «Εάν μη ίδω... ου μη πιστεύσω» (Ιωάν.20,25).

Ο Θεός που είναι Αγάπη, θέλησε να απαλλάξει τον Θωμά από την απιστία του. Οκτώ μέρες μετά την Ανάστασή Του, ήλθε πάλι στο ίδιο κλειστό σπίτι, στα Ιεροσόλυμα, όπου ήσαν οι μαθητές και ο Θωμάς. Ήλθε για το Θωμά μόνο, γιατί η αγάπη Του προς αυτόν ήταν πιο ισχυρή από την απιστία του Θωμά. Ο Θωμάς ψηλάφισε τις πληγές του Διδασκάλου και φώναξε με όλη την δύναμη της ψυχής του « Ο Κύριός μου και ο Θεός μου» (Ιωάν. 20,28) Μέσα στα λόγια αυτά είναι όλη η ψυχή του Θωμά. Δεν μπορούσε ο Θωμάς να ομολογήσει την θεότητα του

Χριστού με περισσότερο ενθουσιασμό, με μεγαλύτερη ακρίβεια και συντομία. Ομολογεί την ήττα του, που είναι ωραιότερη από κάθε νίκη. Μέχρι τότε λάτρευε τον Χριστό ως τέλειο άνθρωπο, τώρα όμως Τον λατρεύει ως Θεό.

Στην ομολογία του Θωμά ο Κύριος απαντά: «Ότι εωρακάς με, Θωμά, πεπίστευκας, μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες». (Ιωάν.20,29)

Ο Θωμάς δεν πέθανε, αλλά ζει σε πολλούς δύσπιστους σήμερα. Αυτοί είναι νόθοι απόγονοι του Θωμά. Πιστεύουν μόνο ό,τι βλέπουν και ακούν. Πιστεύουν σ' αυτά που βλέπουν: στα σπίτια, στα χωράφια τους και στον τεχνικό πολιτισμό. Πιστεύουν σε ό,τι αγγίζουν με τα χέρια τους. Εάν βρεθεί άνθρωπος να πει σε αυτούς ό,τι ακούσει όχι με τα σωματικά του αυτιά, αλλά με την συνείδηση του τους ψιθύρους και τους ελέγχους, είναι ανόητος για αυτούς. Την γεύση την νοιώθουν μόνο στο στόμα και στο σώμα.

Οι φωτισμένοι από τον Θεό είναι καλύτεροι από τους σοφότερους των ανθρώπων και οι προσευχόμενοι ηρεμότεροι από όλους. Οι πέντε αισθήσεις είναι πτωχές θύρες , για να χορτάσει από αυτές η ανθρώπινη ψυχή. Έχουμε ανάγκη του φωτισμού της πίστεως. Η πίστη είναι η θύρα, δια της οποίας εισερχόμαστε στη σφαίρα των θρησκευτικών αληθειών. «Τα γαρ ουχ ορώμενα δια ταύτης ορώμεν», λέγει ο Αγ. Θεοδώρητος. Ο δε Ι. Χρυσόστομος σημειώνει ότι η πίστη είναι «η όψις των αδήλων».

Γύρω μας και μέσα μας βλέπουμε μεγάλη αθεϊά. Όταν λέμε αθεϊά, δεν εννοούμε την ανυπαρξία του Θεού, αλλά την αδυναμία του ανθρώπου να έχει γνώση του Θεού. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς αναφέρει τρεις περιπτώσεις αθεϊαςQ

1) Άθεοι είναι εκείνοι που δεν πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, δηλαδή η πλάνη των ειδωλολατρών να λατρεύουν σαν θεούς τα στοιχεία της φύσεως.

2) Άθεοι είναι οι αιρετικοί, οι οποίοι αρνούνται την Θεότητα του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος.

3) Άθεοι είναι και οι ορθόδοξοι εκείνοι, που δεν δέχονται τα δόγματα της Εκκλησίας και αμφισβητούν τους Αγίους Πατέρες.

Όλοι οι άνθρωποι αναζητούν την συνάντηση με το Θεό. Όμως γίνεται λάθος στην επιλογή του δρόμου για την συνάντηση αυτή.

Οι άγιοι πατέρες έχουν καθορίσει τον δρόμο της αληθινής Θεογνωσίας, που είναι η οδός της καθάρσεως και της ταπεινώσεως. Πολλοί Θωμάδες στέκονται και στην εποχή μας άπιστοι στο θαύμα του Χριστού. Οι Θωμάδες της ύλης και του πνεύματος. Το θαύμα του Χριστού κηρύσσεται είκοσι και πλέον αιώνες. Το κηρύττουν οι Άγιοι και οι Μάρτυρες, το ερμηνεύουν τα έξοχα πνεύματα των Θεοφόρων Πατέρων, το φωνάζουν τα δυνατά σήμαντρα και οι καμπάνες των μοναστηριών και των εκκλησιών.

Οι χριστιανοί θλίβονται και σωπαίνουν, νομίζοντας πως φτάνει το τέλος της χριστιανικής πίστης. Όσοι είναι φοβισμένοι από την μανία της σημερινής αθεΐας, ας ακούσουν τα λόγια του Αναστημένου Χριστού «μη ταρασσέσθω υμών η καρδιά!» (Ιωάν.14,1) «Εγώ νενίκηκα τον κόσμο» (Ιωάν 16,33)

Η ανάσταση είναι το πρώτο και μεγαλύτερο δώρο της Θείας Οικονομίας της σωτηρίας λέγει ο Θεόδωρος Στουδίτης. Γι' αυτό ψάλλουμε την Κυριακή του Πάσχα στον εσπερινό της αγάπης «Τις Θεός μέγας ως ο Θεός ημών»

Στόχος μας αγαπητοί μου αδελφοί είναι να ζούμε αναστημένοι στην πίστη, στην ελπίδα, στην αγάπη. ΑΜΗΝ

Π. Ανδρέας Τουλούμης